

58 (242). ԾԱԿԱՉՔ ԳՈՂ

Գող մե կը մտնա մառան, կը տեսնա կարաս մե գինի, էլ չը համրերե, զգլուխ կը մտու կարաս, գլխով կէրթա ցած, չոտներ կը մնան տնկուկ:

Տանտեր օր կը տեսնա՝ կըսե.

— Ծա՛կաչք, խանե քո պասլու հարսընքին խոտուկ մե գինի՝
թողեր:

